

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

forslaget. Det således foreliggende materiale har dannet grundlaget for udarbejdelsen af lovforslaget.

Flere af erhvervsorganisationerne har i deres udtalelser givet udtryk for beklagelse af, at der ikke blev levnet organisationerne længere tid til at gennemgå kommissionsbetænkningen, og de har udtrykkeligt fremhævet, at deres udtalelser måtte betragtes som foreløbige besvarelser, således at de forbeholder sig at komme med supplerende bemærkninger, når lovforslaget er udarbejdet. Nogle af organisationerne har yderligere udtalt ønske om at få selve lovforslaget forelagt til udtalelse inden fremsættelsen i tinget.

Disse forskellige beklagelser kan jeg fuldtud forstå. Vi har også i ministeriet følt, at tiden var knap, men vi har følt os forpligtet af det tilsagn, som min forgænger i embedet som handelsminister i november sidste år afgav overfor folketingsudvalget om prisaftaleloven, hvorefter ministeriet i begyndelsen af indeværende samling skulle fremsætte forslag til en ny, permanent lovgivning. Den knappe tid har også udelukket, at selve lovforslaget kunne drøftes med organisationerne før fremsættelsen her i tinget, men vi har samtidig med fremsættelsen sendt forslaget til organisationerne, således at de kan få lejlighed til at fremkomme med eventuelle bemærkninger overfor det udvalg, jeg går ud fra vil blive nedsat til behandling af forslaget.

Samtidig med at den gældende midlertidige prisaftalelov tænkes afløst af en permanent monopollov, skulle de sidste rester af krigstidens prislovgivning falde bort, idet man dog har anset det for nødvendigt at optage visse overgangsbestemmelser i lovforslaget. De prisstigningstendenser, der prægede den økonomiske udvikling her i landet i årene under og umiddelbart efter krigen, og som påny gjorde sig gældende i tiden efter devalueringen i september 1949 og Koreakrigens udbrud i 1950, må nu siges at være ophørt. Og selvom vareforsyningen ikke på alle områder er fuldt normaliseret, finder regeringen ikke, at der i øjeblikket kan siges at være noget påtrængende behov for ekstraordinære prisreguleringsbestemmelser. I denne forbindelse vil jeg gerne henvise til de bemærkninger, jeg

fremSATTE i det høje ting den 30. oktober d. å. om prismyndighedernes afvikling af de ekstraordinære reguleringer. Jeg fremhævede, at der da kun var 4 maksimalprisordninger tilbage.

Jeg er overbevist om, at der er enighed om det glædelige i, at forholdene har muliggjort, at krigstidens ekstraordinære prislovsbestemmelser nu kan ophæves.

Spørgsmålet om en lovgivning mod skadelige virkninger af monopol og konkurrencebegrænsning er ikke noget nyt emne på det høje tings dagsorden. Siden daværende indenrigsminister Ove Rode i 1919 fremsatte forslag om en lovgivning vedrørende tilsyn med monopolforhold, har spørgsmålet om en sådan lovgivning gentagne gange været til drøftelse, og lovforslag herom har været fremsat såvel fra radikal og socialdemokratisk som fra venstres side. Det konservative folkeparti har været noget mere tilbageholdende, men det ærede medlem hr. Aksel Møller har dog her i tinget rejst spørgsmålet om betryggende kontrol med trustdannelse. Ja, man kan gå endnu længere tilbage i tiden; for det var jo i virkeligheden spørgsmål af tilsvarende art, man drøftede ved gennemførelsen af næringsloven af 1857 i fortsættelse af kongemagtens oftest resultatløse kamp gennem århundreder mod laugsmonopolerne. Dengang var problemet en frigørelse for de stramme bånd, som laugsvæsenet havde lagt på erhvervslivet, og som hindrede konkurrencens udfoldelse og erhvervslivets udvikling og fremgang. Laugenes talsmænd hævdede, at det indgreb, lovgivningsmagten foretog, var begyndelsen til enden for dansk erhvervsliv, specielt håndværk og handel. De toner, der har lydt i anledning af trustkommissionens forslag og den forestående nye lovgivning, og som også har været hørt ved tidligere lejligheder, når spørgsmålet om en mere effektiv monopolkontrol var til drøftelse, minder jo ikke så lidt om hine tiders dommedagsspådomme, selvom undergangsmotivet lyder noget mere afdæmpet. Jeg er imidlertid overbevist om, at spådommene nu vil vise sig lige så fejlagtige som tidligere. Det, der har bærekraft indenfor dansk erhvervsliv, har intet at frygte ved, at konkurrencebegrænsningens vildskud skæres bort.

I dag er samfundet i mange henseender et andet end dengang, og problemerne er